

ADHD bij volwassenen in 10 landen

Door Pieter Jan Carpentier

Bron: Nieuwsbrief Kenniscentrum ADHD bij volwassenen, nummer 3, jaargang 9, december 2007

[Fayyad J, De Graaf R, Kessler R, Alonso J, Angermeyer M, Demyttenaere K, De Girolamo G, Haro JM, Karam EG, Lara C, Lepine JP, Ormel J, Posada-Villa J, Zaslavsky AM, Jin R.](#)

Cross-national prevalence and correlates of adult attention-deficit hyperactivity disorder. *Br J Psychiatry*, 2007, 190:402-9.

Een nieuwe rubriek in de Nieuwsbrief van het Kenniscentrum, waarin een bijzondere publicatie uit de (inter)nationale onderzoeksliteratuur onder de aandacht wordt gebracht. In de rijke oogst van dit jaar was eigenlijk geen ander artikel te bedenken dat meer geschikt zou zijn om deze reeks te openen. Hierin wordt immers verslag gedaan van een internationaal bevolkingsonderzoek, uitgevoerd in 10 landen in Amerika, Europa (waaronder Nederland en België) en het Midden-Oosten, naar de prevalentie van volwassen ADHD. Het doel was een betrouwbare schatting te verkrijgen van het voorkomen van deze stoornis onder volwassenen, omdat gegevens hierover, met name buiten de Verenigde Staten, erg beperkt zijn (het tot dan toe enige Europese bevolkingsonderzoek was in Nederland uitgevoerd). Hiervoor werden groepen volwassenen (18 – 44 jaar) uit elk land (variërend van 486 tot 3197 deelnemers) met een speciaal screeningsinstrument ondervraagd (het World Mental Health interview), waarbij naast volwassen ADHD ook verdere psychopathologie werd nagevraagd. Dit screeningsinstrument werd gekalibreerd op basis van een uitgebreidere diagnostische evaluatie van een subgroep van 154 Amerikaanse deelnemers. De onderzoekers maken aannemelijk dat de hieruit volgende schatting van de reële prevalentie eerder aan de conservatieve kant is.

Op basis van hun onderzoeksgegevens kwamen de onderzoekers tot een geschatte gemiddelde prevalentie van 3.4% in de onderzochte leeftijdsgroep (spreiding 1.2 – 7.3%). Voor Nederland werd een prevalentie van 5.0% gevonden, voor België 4.1%. In de onderzoeksgroep bleek ADHD vaker voor te komen bij mannen dan bij vrouwen (M:V = 1,5:1,0) en bij mensen met een lagere opleiding. ADHD werd minder frequent vastgesteld in de ontwikkelingslanden (1.9%) dan in de westerse landen (4.2%). In dit bevolkingsonderzoek werd de klinische ervaring van forse en meervoudige comorbiditeit bij ADHD bevestigd. De kans op 3 of meer bijkomende stoornissen naast ADHD, met name stemmingsstoornissen, angststoornissen en verslaving was zelfs groter dan de kans op 1 of 2 comorbide stoornissen. Respondenten met ADHD toonden een hoge prevalentie van deze stoornissen (respectievelijk 24.8%, 38.1 % en 11.1%). Het omgekeerde bleek ook het geval: bij de groep respondenten met deze stoornissen bleek de prevalentie van ADHD gemiddeld zo'n 10%. Opvallend was verder dat behandeling vooral verstrekt was voor deze comorbide stoornissen, maar zelden voor ADHD. Hoewel het gebruikte instrument (de WHODAS) de disfunctie als gevolg van ADHD eerder onderschatte, bleek uit de resultaten dat ADHD gemiddeld met duidelijke invaliditeit gepaard gaat.

Het belanghebbende van deze studie is niet alleen dat hiermee bevestigd wordt dat ADHD bij volwassenen in alle werelddelen voorkomt, maar dat de prevalentie inderdaad fors is. Ook de hoge comorbiditeit van ADHD werd bevestigd. De studie illustreerde bovendien het gebrek aan behandeling van deze duidelijk invaliderende stoornis, wat het belang benadrukt van het ontwikkelen van een betere opleiding in volwassen ADHD voor artsen en psychologen en meer behandelvoorzieningen; twee onderwerpen waar het Netwerk ADHD bij volwassenen zich hard voor maakt.